

gens natur, at der radioteknisk er mulighed herfor. De vil dog samtidig være at foretrække frem for et fuldstændigt afslag på etablering af radiobaseret infrastruktur i det pågældende område.

Det skal tilstræbes, at sagsbehandlingstiden i amtskommuner og kommuner, også i mere komplicerede ansøgningssager om opstilling af master og opsætning af antennesystemer, maksimalt er på 6 måneder. I en række sager, hvor der ikke er særlige miljømæssige eller naturbeskyttelsesmæssige hensyn involveret, vil sagsbehandlingstiden typisk ligge betydeligt under 6 måneder.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis kommuner og amter opbygger et generelt beredskab for behandling af ansøgningssager om opsætning af master og antennesystemer til radiokommunikationsformål, og herunder eventuelt fastlægger generelle retningslinier f.eks. for placering af master og andre høje konstruktioner inden for deres geografiske område. Dette vil også lette samarbejdet med mobilsekskaber m.fl.

Med hensyn til brancheaktørernes indbyrdes økonomiske og vilkårmæssige forhold, samt forholdet til tredjemand, i forbindelse med fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer, indeholder lovforslaget forslag til en generel minimumsregulering, der sikrer, at betaling for fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer som minimum omfatter et beløb, svarende til fuld erstatning efter grundlovens § 73. Fastlæggelsen af hvad et beløb svarende til fuld erstatning udgør i sager, hvor der er tvist herom, fastlægges i umiddelbar sammenhæng med selve de lokale landzone- eller bygningsmyndigheders afgørelse af sagen, således at det sikres, at der er en tidsmæssig sammenhæng mellem påbud eller tilladelse, og fastsættelsen af minimumsbetalingen svarende til fuld erstatning efter grundlovens § 73. Denne del af betalingen for fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer skal erlægges ved tilladelsens eller påbudets udstedelse, dvs. forud for den faktiske etablering af fælles udnyttelsen, henholdsvis opsætningen af antennesystemet.

Sigtet er imidlertid en betaling for fælles udnyttelse af master og opsætning af antennesystemer, der i en række tilfælde formentlig vil række videre end fuldstændig erstatning, og generelt sikrer en deling af relevante driftsomkostninger, og ved fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål desuden betaling af en forholdsmæssig andel af ikke allerede nedskrevne anlægsomkostninger, samt en rimelig fortjeneste. Forskningsministeren foreslås tillagt kompetence til at fastsætte nærmere regler herfor. Samtidig er det hensigten, at denne kompetence ikke udnyttes, såfremt brancheaktørerne inden for 3 måneder efter

lovforslagets ikrafttræden indgår dækkende brancheaftaler om indbyrdes betaling for fælles udnyttelse af master og opsætning af antennesystemer. Disse brancheaftaler skal være offentlige tilgængelige for alle parter, der selv har en relevant interesse i at påberåbe sig bestemmelser om fælles udnyttelse. Anvendelse af brancheaftaler i stedet for bekendtgørelsesregulering foreslås ud fra et ønske om at opnå markedsmæssige og fleksible løsninger på de praktiske problemer forbundet med fælles udnyttelse af master m.v. Brancheaftalerne skal indsendes til Forskningsministeriet til orientering, når disse er indgået. Materielle ændringer skal ligeledes indsendes til ministeriet til orientering. Tilsvarende skal ministeriet orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Idet der vil være tale om brancheaftaler som erstatter en egentlig bekendtgørelsesregulering vil ministeriet skulle vurdere, hvorvidt disse er åbne for alle på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår. Såfremt aftalerne ikke lever op til de herved indikerede minimumskrav, vil forskningsministeren indlede en dialog med branchen med henblik på ændring af brancheaftalerne. Hvis denne dialog ikke medfører de krævede ændringer i aftalerne, vil forskningsministeren udnytte sin kompetence til at udstede bekendtgørelsesregler, som supplerer eller ændrer disse brancheaftaler. Er der tale om, at brancheaftalerne ikke dækker alle relevante parter, dvs. samtlige ejere af de af loven omfattede master og andre høje konstruktioner, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering på de ikke-omfattede områder. Det følger af gældende praksis, at ministeriet vil høre relevante parter inden en eventuel bekendtgørelse udstedes.

Hvis der i forbindelse med fælles udnyttelse af master eller opsætning af antennesystemer er tvist om erstatningen herfor, eller tvist om adgangen til tredjemands arealer, skal proceduren i lovforslagets §§ 5-6 og §§ 12-13 følges.

Det følger af bestemmelserne i henholdsvis §§ 5 og 12, at hvis der er tvist om betalingen for den aftalte eller påbudte fælles udnyttelse eller opsætning af antennesystemer, skal betalingsspørgsmålet afgøres ved voldgift. Når der foreligger tvist, kan landzone- eller bygningsmyndigheden ikke udstede tilladelse eller påbud før voldgiftsretten, opmanden eller taksationskommissionen har truffet afgørelse om erstatningens størrelse. Som vilkår for tilladelsen eller påbudet fastsættes, at der umiddelbart sker betaling af den fastsatte erstatning.

I sager, hvor der er tvist om adgangen til tredjemands arealer, og fælles udnyttelse eller opsætning af